

KARLOVAC

Karlovac je predivan grad. Ima puno lijepih i velikih parkova i predivno kazalište Zorin dom. U tom kazalištu se održava svečana dodjela nagrada natječaja MOJA PRVA KNJIGA. To je natječaj za djecu od prvog do osmog razreda koji žele sami napisati i ilustrirati vlastitu priču.

U tom su natječaju iz naše škole sudjelovale tri djevojčice: Leonarda Gambiroža, Magdalena Kundid i ja, Iva Bajić. U rujnu sam otišla u Karlovac na svečanu dodjelu nagrada pa će vam ispričati kako je bilo.

Kad smo stigli, prvo što sam vidjela je puno kućica šarenih boja. Prešli smo preko mosta i ugledali obrise kazališta, a kad smo pošli prema njemu, ugledali smo puno stabala, veliki park i prostrano zelenilo.

Ušli smo u kazalište i ugledali puno djece i roditelja. Mogle su se kupiti prvonagrađene knjige i mi smo kupili neke. Kupili smo: „Priča bolesnog potočića“, „Neretvanske lađe“, „Izabela protiv zubić vile“ i „Kad knjige govore“. Zatim je bilo čitanje prvonagrađenih knjiga, a poslije izložba svih pristiglih radova. Vjerujte bilo ih je mnogo, čak 685 i među njima je bilo teško pronaći svoju knjigu, ali kada nekoliko puta obideš sve, ogledaš se na sve strane, ugledaš ju. Tada vikneš: „Napokon!“ Brzinom munje je uzmeš i staneš vikati: „Ovo je moja!“ Vjerujte bilo je mnogo takvih.

Kad su svi pokupili svoje priče, skupili smo se u glavnoj dvorani, naslagali smo se kao srdele u konzervi. Počela je predstava i svi smo se stišali.

Predstava se zvala „I u šumi toga ima“. Svidjela mi se jer su u njoj glumila djeca. Bila je smiješna i poučna.

Kad je završila, počeli su se prikazivati dječji radovi uz pripovijedanje priče o vilenjaku. Našli su se tu mnogi radovi iz mnogih priča. Djeca su se razveselila jer su vidjeli svoje radove na ekranu.

Došao je red na prvonagrađene. Nagrade su im uručili Sanja Pilić i Tito Bilopavlović. Ako ste gledali emisiju Zborovi pjevaju, mislim da se tako zvala emisija, sigurno ste zapazili „Singrlice“. Otpjevale su tri pjesme. Nakon njihovog nastupa program je bio gotov i svi su ljudi otišli. Samo se poneki čovjek zadržao kako bi razgledavao knjige.

Nadam se da vam se svidjelo ovo što ste doznali pa da ćete i vi sljedeće godine doći u Karlovac.

Iva Bajić, 4.b